illud pactu3 facit tranſire iſtā ꝓfeſſione3 in aliā ſpecie3. q3
vbi pactū ē ꝯ nām ꝯct⁹ ⁊ ipropriatis aliqtenꝰ vbis pōt trā
ſire i aliū ꝯctū ſit iterpratio alteri⁹ ꝯct⁹: vt eſt tex. nobilis i
d.l. vbi ita donat ⁊ in.l.cū manu ſata.ff.de ꝯbē.ꝑpt.iō dico
q iſte erit qſi obligat⁹ monaſterio lʒ nō in totū ⁊ ſic obliga
bit ad oīa ꝑterquā ad reſeruata. Si aūt nō patiunt vba vt
fiat trāſit⁹ ad aliū ꝯctū tūc puto factū inficere ꝯctū vt i. l. p
ſuū.ff.de vſu ⁊ habi.iūcta gl.in.d.l.cū manu ſata. Et ad.l.
cū ꝑcario .dico q ibi ꝯſtituit ꝑcariū nō tm̄ ex vbis ꝑcedēti
b⁹ q̄tū ex cōditiōe re ipa facta.idē diceres ad.l.i.§.pe.ff.
depo. ¶ In gl.in ꝟ.metu regio in fi.nō ſingit hāc gl. iuncto
tex.q regis ſeu pncipis impiū nō iducit iuſtū metū. In ꝯ
riū tn̄ fac.l.pe.C.qō met⁹ cā.dic h Io.an.q dignitas ad
uerſarij nō ſufficit ad ꝓbādū metū vt eſt tex.in.l.ad ſuidiā
alr̄.in gl.niſi alr ꝓbet oppſſio ⁊ ſic pōt ꝓcedere.d.l.pe.fate
tur tn̄.q ſi rex cōſueuit tyrānice tractare nō parētes ſuis ꝑ
ceptis ſeu pcib⁹ q tūc ſatis ꝓbat iuſtus met⁹ qō nō ſing.
⁊ idē ſentit bar.i tractatu de tyrāno.fac qō ipe nōt in .d.l.
ad inuidiā.vbi dicit q ſola reuerētia mariti nō cāt iuſtū me
tū in vxore niſi ꝑceſſerit mine vel vbera: ⁊ idē voluit Inn.
i.c.cām mrīmonij de off.dele. ⁊ bene facit.c.accedēs d cō
uer.cōiu. ⁊ ex his hēs qōnē quotidianam nūqd teneat mrī
mōiū ſi mulier ꝯtrit ex impio vel pcibus pncipis.

¶ De eo q dux̄ i mat. quā polluit p adulteriū. Rubrica.

¶ Supra viſuʒ eſt de qbuſdā ipedimentis mrīmonij.ſ.or
dinis ⁊ voti.nūc ſubijcit de alio ipedimento qō.ſ.cātur ex
adulterio vel ex machīatiōe i morte coniugis ⁊ declara vt
plenius dicet.ſ.c.i.

P Ropoſitum

Sigs viuēte vxor ꝯbit cū 2ͣ h ignorā
te.pma mortua ad ſui petitōem nō ſepabit a
ſcda. Cōis diuiſio.ſcda ibi lʒ aūt. ¶ Caſus
lr̄alis. Quidā hñs vxorē ea ignorāte ꝯtrit cū
alia tādē pma mortua vult recedere a ſcda.qrit qd iuris ſit
rn̄det pa.lʒ in canōib⁹ habeat vt nullus ducat in mrīmoni
ū quā pus polluit p adulteriū: ⁊ ꝑcipue illā cui fidē dedit
de ea ducēda viuēte vxore vel q machiata eſt i mortem vxo
ris: tn̄ q mulier illa iſcia fuit q ille aliā hēret vxorē viuēte3
⁊ ne ille vir de dolo ſuo cōmodū ſentiat.dicit pa.q niſi mu
lier illa diuortiū petat ad petitionē viri nō ſunt aliqtenus ſe
pandi. Ber. ¶ Nō p q veniēs ſcienter ꝯ legē nō pōt legē
allegare ad ſui fauorē ad actū iualidādū.p h.c.iter dilectos
de dona. ¶ Scdo nō ex ſufficie lr̄e tria ipedimēta mrīmo
nij. Primū ſi viuēte vxore cū alia ꝯtrit ⁊ ꝯmiſit adulteriū.
Scdm ſi viuēte vxore dedit alteri fidē vt illā duceret mor
tua vxore. Tertiū ſi mulier fuit machinata in morte alteri⁹
cōiugis: vt ipſi⁹ efficiat vxor. ¶ Sed qro pro declaratiōe
tex. ⁊ toti⁹ capli nūqd quodlibet iſtoꝝ ipedimētoꝝ p ſe ſuf
ficiat. Dic q iura vario mō loquūt vt habet p totū hūc ti
tulū. ⁊.xxxi.q.i.p totā qōnē. Sʒ cōcludēdo vitatē dicēdū
eſt q aut ſolūmodo ꝑceſſit adulteriū ⁊ nō ipedit mrīmōiū
ſequēs.vn̄ alio nō iteruenięte qs pōt ducere i vxorē illā q̄
pus polluit p adulteriū vt ē tex.i.c.ſignificauit.j.e.⁊.xxxi.
q.i.c.ſigs viuēte. Aut qs ꝯtrit cū muliere ſupſtite ꝓpa vxo
re nec ad alia fuit ꝓceſſu3 ⁊ ſolus ꝯct⁹ mrīmonij nō ipedit
mrīmoniū ꝯbi mortua vxore ⁊ idē eſt ſi nō ꝯtriſſet d pñti ſʒ
dediſſet fidē de ꝯhēdo poſt mortē cōiugis vt eſt tex.j.c. fi.
Aut cū ꝯctu mrīmonij fuit mixtū adulteriū ⁊ tunc aut cum
ignorāte ⁊ pōt iter eos eſſe mrīmoniū p⁹ mortē cōiugis vt
eſt caſus h ⁊ itellige q ſupinducta ignorauit toto tpe ante
mortē pme vxoris. Si aūt certiorata de vita pme cōiugis
ꝑmiſit ſe cognoſci ab illo viro nō pōt āpli⁹ eū hr̄e i maritū
ad h.c.fi.j.e. ⁊ ſequunt doc.h. Idē p oīa dicēdū eſt qñ ꝑ
ceſſit fides de ducēdo ſcdam ſecuto adulterio. Et p h decla
rant pma duo ipedimēta vn̄ ad tex.dū dic maxie dic.i.tā.
vel ſi vis cape ꝓpe itellige pmu3 caſum qñ ꝑceſſit adulteri
um cū ꝯctu mrīmōij.ſcdm caſu3 itellige qñ ꝑceſſit fides de
ducēdo illā ⁊ ſeqt adulteriū.nā iſti duo caſus pificant. j.c.

fi. Quo ad tertiū varia ſentiūt doc.in.c.ſup h.j.e.⁊ i.c.i.d
cōuer.infi.ſʒ mihi plʒ opi.quā tʒ ibi Io.an.vt ſine adulte
rio reqrat machīatio vtriuſqʒ puta ſi cōiūx machinat i mō
te3 mariti cū extraneo vt illū poſſit hr̄e in vir ſecuta morte
nō pōt inter eos eſſe mrīmoniū vt ē tex.in.d.c.i. Si vō iter
uenit machinatio alteri⁹ tm̄ nō ipedit mrīmoniū niſi ſit ma
chinatio cōiūcta cū adulterio.ad h.c.ſigs viuēte.xxxi.q.i.
⁊ ſic itellige iſtū tex. ⁊.d.c.ſup h. ⁊ p h hēs fundamētu3 to
tius ti. ¶ In gl.i.i fi.nō ꝯclōne3 gl.q̄ vr̄ cōiter placet doc.
⁊ adde h fi.gl.vltie q̄ dic q ſi iſte p⁹ mortē pme vxoris in
tellige anq̄3 ꝯheret cū iſta tacite vl̄ expſſe duceret aliā i vxo
re3 teneret mrīmoniu3 cum iſta tertia. q3 cum ſecunda non
fuit matrimoniū obſtāte ipedimento matrimoniali. ⁊ pro
h vide bo.gl.in fi.in.c.ſigs igenu⁹.xxviij.q.ij. Naʒ mrī
moniū nō pōt claudicare vt teneat pro pte viri⁹ tm̄: vt in.c.
tua.ē.de ſpō.nō.gl.in.c.de illis el.i.de deſpō.ipu. ⁊ in.d.
c.ſigs igenu⁹.ſed rōne ꝓmiſſiōis vir cōpellit ad ꝯhēdum
mulier aūt q fuit decepta nō.vn̄ ad tex.dū dic q nō ſunt ſe
parandi ad petitionē viri ſupple.ſ.de facto q3 nō cadit h ſe
paratio iuris cū mrīmoniū nunq̄3 cōſtiterit .ad iura allega
ta in gl.pro ꝯrijs dic q ibi actus tenet ex nouo cōſenſu ſal
tim tacito que notabis.

S Ignificauit.

Si viuēte pma vxore ⁊
ñ cognita qs ꝯtrit cū 2ͣ
ſciēter ⁊ eā cognoſceret.ēt mortua pma ſcdā3 hr̄e
nō pōt.ſecus ſi pma erat nō legitia vxor. In pma
deciſa ꝯſultatio. In 2ᵃ ibi mādam⁹ diſtinguēs cōmiſſio. Et
2ᵐ mēbrū ibi aliogn. ¶ Caſus lr̄alis. Quidā.o.p metū coa
ctus fuit iuramēto iterpoſito.a.in vxorē recipe.poſtmodū
aliā duxit quapp ab.a.in cāni coram ſuo iu.tract⁹ iurauit ñ
accedere ad ſpōte acceptā.donec lis.cū.a.termiaret. q pē
dēte.a.mortua ē q3 ⁊ pp iuramētū ad ſpōte receptā redir ti
mebat.qſiuit corā pa.qd ſibi agēdū eēt.vn̄ mādat cuidam
abbati qten⁹ ſi ꝯſtiterit q illi.o.tāta vis fuerit illata q coa
ct⁹ in illā.a.ꝯſenſit: nec poſt iuramētū ꝑſtitū illā cognouit.
ad aliā quā poſtea ſponte accepit libere reuertit: aliogn ei
dē pcipiat p excōicationē ne ad illā reuertat aliā tn̄ accipiat
ſi voluerit in vxorē. Ber. ¶ Nō p tex.expſſu3 que3 ad h
vltra alios ſoleo allegare q mrīmoniū metu ꝯctū eſt ipo iu
re nullū nec eſt opus q petat reſciſſio actiōe q met⁹ cā.nā
vt h vides poſt ꝯctū cū pma tenuit mrīmoniū cū ſcda nul
la reſciſſiōe pus facta ⁊ iudicat 2ᵐ mrīmoniū legitimū ſi ꝓ
bat met⁹ in p qō nō eſſet ſi fuiſſʒ opus petere reſciſſione3.
ar.in.c.ꝯſideram⁹ de elec. ⁊ vide qō plene dixi i.c.cū locū
ē.de ſpōſa. ¶ Nō ſcdo q ſolū adulteriū nō ihabilitat quē
ad ꝯhēdū mrīmoniū imo eccl̄ia dat ſibi lniā3 ꝯhēdi mōtua
pma vxore. ¶ Tertio nō ⁊ tene mēti q ſola exiſtētia matri
monij ēt añ carnalē copulā cāt ipedimētū ꝑpetuū vt qs nō
poſſit hr̄e illā in vxorē cū q ꝯtrit ⁊ mrīmoniū ꝯſūmauit viuē
te pma ēt nō cognita. ¶ In gl.ij.i fi.nō.ſing.gl.iūcto tex.
q3 neſcio alibi q met⁹ ſufficiēs ipedit mrīmoniū ꝯhi ēt ſi i
teruēit iuramētū. ⁊ ſic hēs caſu3 i quo iuramētū metu ꝑſti
tū nō ē obligatoriū ⁊ forte iō. q3 ē ꝯ bonos mores. Itē3 ꝯ
ſubālia mrīmōij.nā iuramētū metu extortū ñ tribuit liber
tatē ꝯſenſus.nullus ḡ ē ꝯſenſus coact⁹ itercedēte iuramen
to.nā mrīmoniū ꝯhit libero ꝯſenſu.vt in.d.c.cū locū. In
gl.fi.ibi ar.ꝯ iſta q ſequunt nō ſunt ꝯria.vt dic io.an. ⁊ be
ne ſed poti⁹ ponunt caſu3 ꝯuerſu3.ſ.q legitime factu3 nō
retractat lʒ ꝑueniat ad eū caſu3 a quo nō potuit hr̄e initiu3
⁊ de vtroqʒ brocardo dic vt le. ⁊ nō.in regula nō firmat ⁊
in regula factū legitie de reg.iur.li.vi.

S Uper hoc

Nō pōt qs cu3 illa ꝯhere
quā vxore viuente cogno
uit ſi machīata fuit i mortē vxoris. Premittit qō
nē cui rn̄det ibi tali. ¶ Caſus lr̄alis. Aliqs viuēte
vxore ſua de facto aliā ſibi mrīmōio copulauit.tādem vxor
ſua mortua eſt.qrit an iſte poſſit ꝯhere cū illa quā ſibi d fa
cto mrīmōio copulauit ſua vxore viuēte.rn̄dʒ pa.q ſi adul
tera i mortē vxoris aliqd machīata fuit ſiue fidē dederit illi
q eā duceret p⁹ mortē vxoris illā hr̄e nō pōt ⁊ hec ꝓhibi

tio eſt ꝑpetua. Ber. ¶ Nõ ꝓ ibi ſi adultera. ꝙ ſolũ adulte-
riũ cũ muliere cõmiſſuʒ nõ ĩpedit quo minꝰ mõrtua legitĩa
cõiuge poſſit adultera ĩ vxorẽ duci. nã vt h̃ vides h̃ mulier
ꝑſuppõit fuiſſe cognita ab iſto viro: ⁊ tñ nõ ĩpedit mrĩmo
niũ niſi fuerit machiata in mortẽ cõiugis illiꝰ vel niſi fuerit
ſibi data fides ꝺ ea ducẽda: de quo dic vt latiꝰ dixi. ſ. e. c. i.
¶ Scdo nõ ꝙ vbi ĩterceſſit adulteriũ ſufficit machiatio al
teriꝰ ĩ morteʒ dũtaxat qꝺ declara vt dixi i. d. c. i. Ultio nõ
ꝙ h̃ ꝓhibitio ẽ ꝑpetua q̃ſi nedũ ĩpediat mrĩmoniũ ꝯhẽdũ
ſed ẽt dirimat iã ꝯctũ. ¶ In gl. i v. machiata ibi ita ſcriptũ
ẽ. Io. an. dic ꝙ h̃ nullibi ꝑciſe repit̃ ſcriptũ. nã c. ſiqs viuẽ
te allegatũ in gl. loqt̃ de occiſo ⁊ ſic cũ machiatio habuit ef
fectũ iſtud. c. ꝑſupponit vxorẽ illiꝰ fuiſſe mortuã ⁊ ſic ſẽtit
Io. an. ꝙ machiatio ſola ſine effectu nõ ĩpedit mrĩmoniuʒ
cũ adultera. qꝺ ſatis mihi plʒ q: cũ illud ſit ĩpedimẽtũ iuris
poſitiui nõ dʒ ita taxari: vt reſtrĩgat̃ facultas ꝯhẽdi mrĩmo
niuʒ ꝯ diſpõneʒ iuris diuini ar. c. lʒ ex q̃dã. ſ. de teſti. Et i-
quãtũ gl. in ſi. dicit ꝙ ex ſola ĩterfectiõe mariti nõ ĩpeditur
mrĩmoniũ cũ vxore puto gl. ꝓcedere ẽt ſi eo ꝓpoſito ĩter-
fecit qs maritũ alterius mulieris: vt vxorẽ eiꝰ habeat ĩ cõ-
iugeʒ. q: machinatio vnius tñ nõ ſufficit ſine adulterio. vt
dixi. ſ. e. c. i. ⁊ tene qꝺ ibi nõ. lʒ aliud ſentiat h̃ Inno. ⁊ vide
qꝺ dixi in. c. laudabilẽ. all. in glo.

Ex litterarũ

Qui viuente vxore ẽt ab
eo ſepata quo ad thoruʒ
ſcdaʒ ꝯſciam ducit vxorẽ ẽt p̃ma mortua ſepabit̃
a 2ª ſed cuʒ alia ꝯhere poterit. Cõis diuiſio. 2ª ibi
ſup quo ¶ Caſus lr̃alis. Quidã auctẽ ꝑlati dimiſit vxorẽ
ſuã in adulterio dep̃hẽſaʒ. q̃ poſtmodũ aſſũpſit hitũ mona
chalẽ: ille aliã ſupduxit viuẽte p̃ma q̃ mortua. q̃rit̃ an ſimul
debeãt remanere. rñdet̃ ꝙ ſunt abiuicẽ ſepandi. ⁊ ille vir.
pnĩa ei de adulterio iniũcta. poterit aliã ducere in vxorem.
Ber. ¶ Nõ ꝓ ꝙ ſepato mrĩmonio quo ad thoꝝ ꝑ adul-
teriũ remanet nihilominꝰ viculũ mrĩmoniale ẽt ſi adultera
ĩtrauit mõaſteriũ. nã mrĩmoniũ ſemel ꝯſũmatũ nõ diſſolui
tur niſi morte nãli. xxxij. q. vij. in. c. ij. Ideo iſte vir ꝯhẽdo
cũ ſcda p̃ma viuẽte ⁊ eã cognoſcẽdo ꝯmiſit adulteriũ. ¶ Ul
tio nõ ꝙ ꝯctꝰ ſcdi mrĩmonij cũ adulterio ſecuto nõ ĩpedit
quo minꝰ mortua legitĩa cõiuge poſſit adulter aliã ducer̃ ĩ
vxorẽ. ¶ In gl. ij. in ſi. nõ gl. q̃ ſolet ſatis allegari ꝙ ſola de-
p̃hẽſio in adulterio nõ ſufficit ad puniẽdũ dep̃hẽſuʒ niſi ali
ter cõuincat̃. ſed ĩ ꝯtrariũ fac qꝺ nõt gl. in. c. cũ nõ ab hoie de
iudi. ⁊ dic vt ibi plene nõ. ⁊ vide gl. i. c. ſiqs diaconꝰ. l. di. ⁊
lxxxi. di. c. pſbyt̃. Hoſ. h̃ dic dep̃hẽſionẽ ſufficere ſi adulte
riũ effectũ ẽ notoriũ. hoſt. dic ꝙ fides ſemꝑ ẽ faciẽda ecclie
de adulterio. ſed dic vt in. d. c. cũ nõ ab hoie dixi.

Cum haberet

Qui viuẽte vxore le
gitĩa cũ 2ª ꝯhit adul-
tera. ẽt p̃ma mortua ſepabit̃ a ſcda ẽt ſi longo tp̃e
cohitauit vel filios ex ea ſuſcepit. Prio põit̃ cõ
ſultatio. 2ª rñſio ibi tale. ¶ Caſus lr̃alis. Quidã io. nomie
hñs vxorẽ. a. noie cõmiſit adulteriũ cũ. m. ⁊ cũ ſup h̃ voca
tꝰ fuiſſʒ in ius illã adulterã abiurauit. tãdẽ iuramento cõtẽ
pto viuẽte vxore ſua cũ adultera mrĩmoniũ ꝯxit diutꝰ co-
hitando eidẽ. de q̃ vxore mortua decẽ filios ſuſcepit. q̃ſituʒ
fuit a pa. vtrũ tale mrĩmõiũ ſtare poſſit. rñdet vt ſepent̃ oĩ
no ⁊ ĩpoſita pnĩa eis ꝑpetua cõtinẽtia indicat̃ q̃ tãto tp̃e in
adulterio ⁊ piurio ex certa ſcĩa ꝑdurarunt. leo. n. ſtatuit vt
nullus ducat in mrĩmoniũ quã polluit ꝑ adulteriũ. ſʒ h̃ plꝰ
fuit, ꝓceſſuʒ quã fides tñ data fuiſſet adultere vt defuncta
vxore eã duceret in vxorẽ: q: legitima vxore viuẽte copula
uit ſibi adulterã ⁊ iuramẽtũ violauit ⁊ ſi ẽt iuramẽtũ nõ ĩter
ueniſſet. tã greg. q̃ tributi. ſynodus tale cõnubiũ deteſtat̃
⁊ ꝙ tãto tp̃e ꝑmãſerũt in ſilr̃ nullũ ꝓſter adminiculũ vel ꝙ de
cẽ filios ſuſceperũt: q: diuturnitas tp̃is peccatũ nõ minuit
ſed augmẽtat: tñ ſollicitꝰ ſit ep̃s vt vterqʒ filijs ſuis ſm fa
cultates ſuas neceſſaria ſubminiſtrẽt. Ber. ¶ Nõ ꝓ ibi ab-
iurauit adulterã. ꝙ iudex eccliaſticus põt ꝯpellere adulte-
rũ vt abiuret adulterã ⁊ ad ꝯiugẽ redeat. Et dic abiuret. i.
ꝙ cã a ſe remittat cũ iuramẽto de ea vlteriꝰ nõ admittenda.

Ex quo infert̃ ꝙ iudex eccliaſticꝰ põt ſe ĩpedire de adulterio
nõ ſolũ cũ agit̃ ad ſepationẽ mrĩmonij. ſʒ ẽt vt reitegret̃ mrĩ
moniũ ⁊ deſiſtat̃ a peccato adulterij. qꝺ nõ. nã Io. an. i. c.
ſi. ꝺ fo. ꝯpe. li. vi. dicit iudicẽ eccliaſticũ ñ ſe ĩpedire ꝺ adul-
terio niſi cũ agit̃ ad ſepationeʒ thori forte morꝰ ꝑ. c. rex dʒ
xxiij. q. v. vbi dꝛ ꝙ iudex ſecularis dʒ adulteria pũire. Sʒ
ĩ ꝯtrariũ facit iſte tex. ⁊. c. i. de oſ. oꝛ. vñ vꝛ ꝙ ſit mixti fori ſaltẽ
vbi agit̃ vt deſiſtat̃ a peccato qꝺ pleniꝰ ꝓſequor in. c. cũ ſit
gnãle de fo. cõpe. ¶ Nõ ſcdo ꝙ ꝯhẽs ſcdm mrĩmoniuʒ vi
uẽte vxore põt cõpelli ꝑ eccliã ad agẽdũ pniam de delicto.
Credo ꝙ ẽt ĩ foro cõtẽtioſo põt ecclia talẽ punire. Et vide
mirabilẽ penã. xxxij. q. i. de bñdicto. vbi abſcidũt̃ pãni añ
⁊ retro ẽt ſi ſit mulier crinibꝰ inciſis ad maiorẽ ignominiã.
vñ põt eccliaſticꝰ iudex iſtũ hñtẽ duas vxores publice de-
honeſtare mõ ꝑdicto vel alio. Un in qbuſdã locis mitriãt̃
vel aliã ignominiã patiunt̃. ⁊ tene mẽti iſtũ tex. ⁊ vide tex. i
ſiñ. xxvi. q. v. in. c. ep̃i. vbi ecclia irrogat publicã ignominiã
iſtis diuiatoribꝰ. ¶ Nõ 3º ꝙ diuturnitas ĩ peccato nõ mi
nuit peccatũ ſed augmẽtat. ꝯ h̃ fac. l. ſi diutino. ff. de penis.
vbi dꝛ ꝙ alleuiat̃ pena. ad idẽ. l. adulter. C. de adulterijs.
vbi dꝛ ꝙ pꝰ qnquẽniũ nõ põt qs accuſari de adulterio ad
idẽ. l. q̃relã. C. de fal. ꝑ quem tex. cõiter tenẽt ibi doc. ꝙ ad
uerſus qꝺlibʒ crimẽ reglr̃ ꝓcedit ꝑſcriptiõ. xx. ãno. vt poſt
lapſuʒ. xx. ãnoꝝ nõ poſſit accuſari. Ioã. an. h̃ inſtat ſed dic
clariꝰ ceteris: ꝙ quo ad deũ ⁊ foꝝ aĩe diuturnitas tp̃is au-
get peccatũ ẽt ſi nõ ſit reiteratũ q: nõ penitẽdo vꝛ cõtẽpſiſ-
ſe diuinũ iudiciũ ⁊ ꝑceptũ ecclie. vt i. c. oĩs de pe. ⁊ remiſſ.
fac. c. ſi. de penis. ⁊ rõne peccati põt ꝓcedere iſte tex. Aut
q̃rit̃ reſpectu pene ĩponẽde ⁊ ſi peccatũ fuit reiteratum ſeu
ſucceſſiuũ diuturnitas aggrauat: ⁊ ſic alio mõ põt intelligi
iſte tex. ⁊ nõ gl. in. d. l. ſi diutio. Si vꝰ peccatũ fuit momen
taneũ vt homicidiũ tũc lapſus tp̃is alleuiat penã: vt in. d. l.
ſi diutino. ⁊ qñqʒ ex toto tollit: vt in. d. l. adulter. ⁊. l. q̃relã.
Sʒ de iure canonico nõ currit ꝑſcriptio ĩ peccatis quo mi
nus ſaltẽ in foro aĩe ĩponat̃ pnĩa ꝓ delicto. vt nõ. gl. i. c. ad
monere. xxxiij. q. ij. ⁊ doc. in. c. lʒ de ꝓba. ¶ Ultio tenebiſ
ꝑpetuo mẽti ſiñ huiꝰ tex. q nõ eſt alibi ꝙ ꝺ iure canõico ẽt
filij ſpurij vel nati ex dãnato coitu debẽt ali a parẽtibꝰ ſʒ fa
cultates eoꝝ. ⁊ huic iuri canõico ſtat̃ hodie ẽt de iure ciuili.
q: ecclia h̃ ĩduxit ex q̃dã eqtate nãli ⁊ ne filij alimẽtis pua-
ti pereãt vt ẽt ſentit bar. i auc. ex cõplexu. C. de iceſt. nup.
vbi ꝑ rõnẽ iſtiꝰ tex. nõbilr̃ dicit parentes poſſe legare filijs
ſpurijs rõne alimẽtoꝝ. ⁊ ꝙ poterũt parẽtes donare vel re
linq̃re dotes filiabꝰ cũ dos ſuccedat loco alimẽtoꝝ qꝺ ſing.
nõbis. ¶ In gl. in v. multiplicitas in ſi. ſʒ glo. nõ rñdet ad
iſtũ tex. q̃re h̃ papa nõ diſpẽſauit ꝑ multiplicitatem ꝓlis.
hoſt. ⁊ Io. an. ſentiũt ſup tex. ꝙ vbi errore ꝓbabili diu ſte
terũt aliq in cõnubio. tũc multiplicitas ꝓlis ĩducit diſpẽſa-
tionẽ vt in iuribꝰ alle. in gl. Sʒ circa deliquẽtes ⁊ ꝑſũptuo
ſos nõ dat̃ mã diſpẽſandi. ⁊ iõ lr̃a iſta dic multiplicitas ꝓliſ
ita ſuſcepte. vñ põdera vbũ ita ſuſcepte. ¶ In gl. ſi. nõ ꝓ to
tã gl. ⁊ gnãliter de alimẽtis filioꝝ vel parẽtũ ⁊ filiuʒ. vide ĩ
ſpe. q ſi. ſint le. ⁊ ĩ tractatu bar. ꝺ alimẽtis. ¶ Et ĩ hac gl. ibi
ali dʒ apꝺ mr̃eʒ. Ala. dic h̃ verꝝ niſi ꝺdeceat mr̃eʒ cũ lactari
vt q: magna ꝑncipiſſa vel forte pꝰ diuortiũ eſt ꝓfeſſa. ⁊ idẽ
dic Gal. ſi ſubeſt alia cã legitĩa. vt q: mr̃ ẽ infirma vel alr̃ ĩ-
pedita. In his. n. caſibꝰ lactabit̃ expẽſis pr̃is. ar. ff. de lib.
agno. l. ſiqs a liberis. Ceſſãte aũt cã dʒ mr̃ lactare filiũ ꝓꝑ
is vberibꝰ. v. di. i. c. ad eiꝰ. qꝺ nõ. vñ h̃ caſu ſi mr̃ ñ velit la
ctare filiũ ⁊ ceſſat cã legitĩa recuſandi dʒ facere expẽſas ab
lactatiõis. ¶ Et aduerte q: gl. h̃ ⁊ doc. ſcribẽtes videt̃ vel-
le tex. iſtũ reducere ad diſtĩctioneʒ glo. vt mĩor triẽnio alat̃
apꝺ mr̃eʒ. maior vꝰ expẽſis pr̃is. Sʒ ego puto h̃ dictũ nõ
ꝓcedere ĩ tex. nr̃o. nã iura alle. ĩ gl. loquũt̃ de filijs legitĩs
q cũ ſint in p̃tãte pr̃is ⁊ nõ mr̃is. ⁊ ſequãt̃ familiã ⁊ agnatõ
nẽ pr̃is ⁊ ñ mr̃is. vt ĩ. c. ij. de cõuer. ĩfi. merito debẽt a pr̃e
ali ⁊ ñ a mr̃e niſi tp̃e ablactatõis. q: tũc ĩdigẽt auxilio mr̃is
vt ĩ. d. c. ſi. Sʒ ĩ caſu nr̃o vbi filij ſunt ſpurij credere ꝙ pa-
rẽtes nõ hita diſtĩctõe etatis tenẽt̃ equalr̃ alere filios ſm fa
cultates eoꝝ ⁊ h̃ ꝓpe voluit iſta lr̃a in ſi. ſi bñ ponderet̃. Et

diuerſitatis rō pōt eē qꝛ filij ſpurij nō ſūt in ptāte pr̄is nec
mr̄is. inſti. de nup. §. aliqn̄ ⁊ in. l. vulgo ꝙſiti. ff. de ſta. ho.
Itē iſta alimēta decernunt̄ filijs ſpurijs ex inſtictu nāe ſm
quē nō magis obligat̄ filiꝰ mr̄i qꝫ pr̄i. vt nōt Inn. i. c. ij. de
regula. Et iō debēt mr̄ ⁊ pr̄ ꝯtribuere in neceſſarijs filioꝝ
ſm eoꝝ facultates ⁊ hūc puto veꝝ itellectū. c. ¶ In ea. gl.
ibi ſi forte eū accuſauit. ⁊ ex h̄ hēs vnū caſuꝫ ī quo pr̄ nō te
net̄ alere filiū. Scd̄us caſus ſi ē minor trienio qꝛ tūc dꝫ ali
a mr̄e cū diſtictiōe tn̄ pmiſſa. vt. ſ. dr̄ i gl. Tertiꝰ caſus ſi pr̄
eget. nā nō tenet̄ vltra qꝫ facere pōt. vt ſeqt̄ in gl. Quartꝰ
caſus ſi filiꝰ eſt ſpuriꝰ ⁊ h̄ de iure ciuili. ſecꝰ de iure cāonico
⁊ hodie ſtat̄ idiſticte iuri canōico vt ſubijcit̄. ⁊. ſ. dixi. Qui
tus caſus ſi filiꝰ cōmiſit igratitudinē ꝯ̄ prēꝫ: vt. C. de alen.
lib. l. ſi prēꝫ in ꝑ rn̄ſo. Sextꝰ caſus ſi filiꝰ hꝫ artē vel aliō vn̄
viuat. ff. de libe. ag. l. ſiqs a liberis. §. ſi filiꝰ ⁊. §. alimēta. h̄
tn̄ vltimū limitat bar. in tractatu alimētoꝝ niſi filiꝰ ſit nobil̄
ita ꝙ dedeceat ipm̄ artē exercere. tūc. n. tenet̄ pr̄ filiū egētē
alere. Et gn̄aliter dic ꝙ oēs cāe ſufficiētes ad exheredādū
filiū ſufficiūt ad ꝓuādū eū alimētis. Et cāe legitīe ad exhe-
redādū notāt̄ ꝑ gl. ī. c. qntauallis ꝺ iureiu. ⁊ vid circa h̄ qđ
dixi in. c. ij. de cōuer. inf. ¶ Et in ſi. gl. nō gl. ꝙ ēt de iure ca
nōico filij ſpurij nō ſuccedūt parētibꝰ lꝫ eis decernāt̄ alim̄
ta ⁊ ad h̄ vide tex. xxxij. q. iiij. i. c. dicat aliqſ. Et itellige gl.
dū dicit ꝙ de iure ciuili ſpurij ꝓuant̄ alimētis ī ſpurijs na-
tis ex coitu dānabili q nō poterat eē vxoriꝰ tpe cōceptōis.
Per qđ īfert̄ ꝙ filij ſacerdotū nō pn̄t ſuccedere pr̄i nec ēt
mr̄i. pro quo vide gl. ī. c. ꝑ venerabilē q ſi. ſint le. in ꝟ. adul
terijs ⁊ qđ nō. in. ꝺ. auc. ex cōplexu. Filij vō nāles tn̄ qꝛ n̄
ſunt nati ex coitu ita dānato ſuccedūt mr̄i ēt cū legitis filijs
niſi mr̄ ſit illuſtris. vt ī. l. ſiq̄ illuſtris ⁊ ibi ꝑ gl. ⁊ bar. C. ad
orſi. pr̄i vō vel cōiūctis ꝑ lineā pr̄nā nō ſuccedūt qꝛ nō ſunt
agnati de quo vide qđ hr̄ inſti. de ſuc. agna. in. §. vulgo ⁊ ī
ſti. ad orſi. in. §. nouiſſime. Nati vō ex cōcubia ī domo de
tenta cū q̄ poterat eē mr̄imoniū ſuccedūt pr̄i ab inteſtato in
duabꝰ vncijs hereditatis nō extātibꝰ filijs legitis nec cōiu-
ge. de quo dicēdū vt hr̄ ī auc. lꝫ pr̄i. C. de nā lib. ⁊ vide gl.
in. c. tāta. q ſi. ſint leg. ⁊ in. c. niſi de renū. ¶ Illud vltīo nō
bis qđ lꝫ parētes nō pn̄t īſtituere ſpurios extraneꝰ tn̄ pōt
qꝛ nō ꝓhibent̄ niſi parentes vt nō. glo. in auc. q. mo. nā. ef-
fi. ſui. §. vltimo.

Significaſti.

Siqs mortua vxore ꝯ̄hit
cū ea quā viuēte vxore ſi-
ne fidei datiōe cognouerat tꝫ mr̄imoniū dūmō ī
mortē defuncte neuter fuerit machinatꝰ. Cōis di
uiſio. 2ª ibi nos igit̄. ¶ Caſus l̄ralis. Quidā ciuis ſpoleta-
nꝰ. p. noīe. dimiſſa vxore legitīa cuidā meretrici adheſit. ⁊
qꝛ monitꝰ nō dimittebat eādē fuit excōicatꝰ: tādē vxor ſua
mōtua ē ipe vō cū meretrice mr̄imōiū ꝯ̄xit. qrit̄ an tale mr̄i
moniū teneat. rn̄det pa. ꝙ niſi alter eoꝝ ī morteꝫ defuncte
vxoris fuerit machīatꝰ vel ea viuēte ſibi adiuicē fidē dede-
rint ꝺ mr̄imonio ꝯ̄hēdo. mr̄imoniū illud ltimū eſt cēſendū
⁊ ſi ille abſolōnē petierit abſoluat̄. Ber. ¶ Nō ꝑ ꝙ coniu
gatꝰ ꝑſiſtēs in adulterio pōt excōicari niſi ab adulterio de-
ſiſtēs ad vxorē redeat. nā ſub illa cōditiōe ⁊. ī. de q̄ in tex.
decidit̄ ſm veꝝ itellectū ꝙ ille fuit excōicatꝰ qꝛ adherebat
meretrici. ⁊ ſic hēs vnū caſuꝫ in quo iudex eccl̄iaſticꝰ exer-
cet iuriſditionē ꝯ̄ laicū. ¶ Scd̄o ex h̄ ⁊ ex tex. nō ꝙ mr̄imo
niū ꝯ̄ctū ab excōicato tꝫ. nā tpe ꝯ̄ctꝰ mr̄imonij iſte erat ex-
cōicatꝰ ſm cōeꝫ itellectū ⁊ h̄ tene mēti qꝛ ad h̄ quotidie alle
gat̄ iſte tex. ⁊ ſic ꝓfeſſio facta ꝑ excōicatū valꝫ ac caracter ī
primit̄ ordinato vt in. c. cū illoꝝ. ī. de ſen. ex. ¶ Et ex h̄ pōt
colligi ar. ꝙ ꝯ̄ctꝰ initꝰ cū excōicato tꝫ. facit. c. ſi ve. ī. de ſen.
ex. nō plene ꝑ doc. ī. c. ꝟitatis de do. ⁊ cōtu. ¶ Nō 3° queꝫ
poſſe ducere in vxorē illā quā ꝑus polluit adulterio alio n̄
iteruenīete. ⁊ ꝑ h̄ apit̄ itellectꝰ. c. i. ſ. e. ⁊ dic vt ibi. Nō ibi
alter eoꝝ. ꝙ ſufficit machinatio in mortē cōiugis adhibita
ab adultero vel adultera. ⁊ iō dic Inn. ꝙ ſiqs machinat̄ in
mortē vxoris ſue vt adulterā ducat ī vxorē nō tꝫ mr̄imōiū
cū ea poſtmodū ꝯ̄ctū. ¶ In gl. ſi. nō ſing. iſtā gl. iūcto fine
c. i. ꝙ abſolō nō ē ipēdenda niſi peteti. Scd̄o ꝙ excōicatꝰ
pōt cōpelli idirecte vt petat abſolōnē. nā cōpellit̄ ſatiſface-
re de cā ꝓ q̄ fuit excōicatꝰ ⁊ ad h̄ pōt cōpelli ēt iuocato bra
chio ſeculari ſm hoſt. vt in. c. ij. in. §. ꝑ tpalē. ī. de maledi. ꝺ
hac mā vt plene nō in. c. ab excōicato ꝺ r̄ſcrip. ⁊ ꝑ io. an. in
c. i. de ſen. ex. li. vi. Et cōclude breuiter ſꝫ opi. viorē ꝙ aut
q̄rit̄ nūqd poſſit abſolui excōicatꝰ ēt iuitꝰ. ⁊ dicēdū ꝙ ſic.
nō tn̄ itelligas ꝙ remittat̄ cl̄pa. ſꝫ pena dūtaxat qꝛ ſicꝰ excōi
catio pōt ferri in iuitū q̄tenꝰ eſt pena ita pōt tolli ab iuito.
Aut q̄rit̄ nūqd iudex debeat abſoluere excōicatū inuitum
aut nō petētē. ⁊ dicēdū ꝙ nō regl̄r vt h̄. ſi tn̄ excōicatus ma
gis indureſceret ⁊ efficeret̄ deterior tunc iudex dꝫ excōica
tionē relaxare exquo videt medicinā nō ꝓdeſſe ſed obeſſe.
⁊ tene mēti h̄ dictuꝫ. facit. xxiij. q. v. c. ꝓdeſt. Aut q̄rit̄ nun
quid excōicatus poſſit cōpelli ad petēdā abſolōneꝫ ſaltem
indirecte. ⁊ dicenduꝫ ꝙ ſic. vt hic in glo.

Ueniens

Siqs viuente pr̄ia ſcd̄am huiꝰ
rei neſciā duxerit vxorē mortua
pma licite remāet cū 2ª nouo cōſenſu iteruenīēte.
Ponit caſuꝫ quē decidēdū cōmittit ibi lꝫ autē.
¶ Caſus l̄ralis. Quidā. g. noīe ꝯ̄xit mr̄imoniū cuꝫ q̄daꝫ
muliere in ciuitate lemouicen̄. tādē ab ea recedēs iuit meſſa
nā ⁊ ibi cū. m. muliere mr̄imōiū ꝯ̄xit ignorāte ꝙ ipſe aliam
hēret vxorē. poſtmodū pn̄ia fuit ſibi iniūcta vt ad legitimā
rediret vxorē. ipſe rediјt ad pr̄iaꝫ ſuā ⁊ iuenit eā ꝺfunctā ⁊
ſic reuerſus ē ad ciuitatē meſſanaꝫ ⁊ ſupdicte. m. cohītauit
dubitatū fuit vtrū poſſit remaneꝛ cū ea. Rn̄det pa. lꝫ vxorē
ſua viuēte dictā. m. in vxorē ſibi nequerit copulare. tn̄ vxo-
re defuncta ſolutꝰ fuit a lege ipſius ⁊ de nouo potuit in di-
ctā. m. mr̄imonial̄r ꝯ̄ſentire. dūmō nō ꝑſtiterit fidē adulteꝛ
vl̄ machīatꝰ fuerit ī mortē vxoris. vn̄ mādat caplō meſſan̄.
Quatenꝰ ſi ē ita cōcedāt eidē lnīaꝫ. vt ipſi. m. affectu adhe
reat cōiugali. Ber. ¶ Nō ꝑ ibi de nouo potuit cōſentire.
ꝙ ꝯ̄ſenſus ꝑſtitꝰ 2ª viuēte pma nō iducit mr̄imoniū ēt quo
ad cōſentiētē. lꝫ pma poſtmodū moriat̄. ⁊ ſic nō cōualeſcit
ſcd̄ꝫ mr̄imoniū ꝑ extīcto niſi de nouo ꝯ̄ſentiat̄. ⁊ optīe iſte
tex. ꝓbat opi. gl. de q̄ in. c. i. ſ. e. ¶ Itē nō ꝙ ſcd̄m mr̄imo
niū pōt cōualeſcere extīcto ꝑ ex tacito ꝯ̄ſenſu. exquo. n. ſciē
ter pꝰ mortē prīe ſimil̄ cohītauit ſatis ꝯ̄firmat̄ 2m mr̄imōiū.
¶ Sꝫ q̄ro pone ꝙ vir cōfiteat̄ ī iudicio ſe aliā hr̄e in vxorē
quā forte venire fecꝰ ⁊ idē ꝯ̄fitet̄ nūqd hec ꝯ̄feſſio ꝑiudicet
2ª vxori. doc. ⁊ bn̄ dicūt ꝙ nō. qꝛ nō dꝫ credi ꝯ̄feſſiōi ī ꝓpo
ſctō. xiiij. q. ij. in pn̄. ⁊ in. c. ſup eo de eo q cog. ꝯ̄ſan. vn̄ niſi
al̄r plene ꝓbet̄ pmū mr̄imoniū non tenet̄ 2ª diſcedere a vi-
ro. ⁊ licite iteꝛ pēdēte lite petit debitū vt ī. c. laudabileꝫ. vt
li. pē. ipſe tn̄ vir q hꝫ ſciaꝫ pmi mr̄imonij nō dꝫ exigere aut
reddere ꝺbitū. ſꝫ potiꝰ excōicatōeꝫ pati. vt ī. c. l̄ras ꝺ reſti.
ſpo. ¶ Scd̄o q̄rit̄ pone ꝙ viuēte legitīa vxore qs ꝯ̄xit vel
dedit fidē 2ª ⁊ eā cognouit ex q̄ ſubſtulit filios nunqd ſucce
dēt cū ltīma exquo ꝓbari nō pōt ꝙ fidē dederit viuēte pª.
dicūt doc. ꝙ ſuccedūt cū legitīs exquo ipedimētū ꝓbari n̄
pōt ꝺberēt tn̄ pentes eos iducere ad itrādū mōaſteriū men
dicātiū. vt excludāt̄ a ſucceſſiōe qđ ſi fieri nō pōt relinquāt
eis modicā quātitateꝫ. qꝛ nō poſſunt agere niſi ad ſupple-
mentuꝫ vt in. l. oīmodo. C. de inof. te. ⁊ eandeꝫ cautelā dꝫ
ſemꝑ mater ſeruare qn̄ ſcit aliqueꝫ ex filijs ab alio qꝫ a ma
rito ſuo ſuſcepiſſe qđ multotiens contingit.

Siquis

Cōtrahens cū 2ª viuēte pª quā tn̄
nō cognouit nec an̄ ꝯ̄ctū nec poſt
mortua pª pōt ꝯ̄here cuꝫ 2ª. ⁊ duo mēbra ponit.
2m ibi ceteꝝ. ¶ Caſus l̄ralis. Dubitatū fuit an mr̄i-
moniū pꝰ mortē ltīme vxoris cū illa ꝯ̄ctuꝫ. cui viuēte vxor
fidē de ꝯ̄hēdo aliqs dedit: vl̄ ꝺ facto ꝯ̄xit. quā tn̄ nec an̄ nec
pꝰ fidē datā cognouit ſit dirimēdū. Uidebat̄ dicēdū ꝙ ſic
qꝛ pluries dictū ē mr̄imōiū ꝯ̄ctū cū illa cui fides data ē nō
tenere. h̄ tn̄ n̄ obſtāte ꝯ̄riū dic pa. vꝫ ꝙ ſi nec an̄ nec pꝰ fidē
datā: vel mr̄imoniū de facto ꝯ̄ctū legitīa vxore viuēte ille eā
cognouit tale mr̄imonium pꝰ mortē vxoris ꝯ̄ctū nō eſſet
dirimēdū alias ſecꝰ. Ber. ¶ Nō ꝑ ꝙ viuēte ꝓpa cōiuge n̄
dꝫ qs dare fidē alteri mulieri de ducēdo eā pꝰ mortē vxo-
ris. qđ ſi fecit grauiter peccat: vt h̄ qꝛ ꝑſtat votum captāde

mortis. vñ ſic non valet ꝓmiſſio bñficij vacaturi: vt in .c. ij.
de ꝯceſ. ꝑbẽ. ita nec ꝓmiſſio futuri mr̃imõij carnalis. ¶ Se
cũdo nõ ꝙ ꝯbẽs cũ .2. viuẽte p^a: lȝ ſcdaȝ nõ cognoſcat gra/
uiter peccat ⁊ dic ꝙ efficit̃ ĩfamis vt ĩ .l. .i. ĩ fi. ff. de his qui
nõ. ĩfa. Et ex h ⁊ ex tex. ĩfero ꝙ ĩfamis põt ꝯheř mr̃imõiũ.
¶ Itẽ nõ ꝙ ex ſolo ꝯctu mr̃imõij ſcdi nõ ĩpedit̃ futurꝫ mr̃i
moniũ cũ eadẽ mortua p^a cõiuge dũmõ nõ interceſſerit co
pula cũ ſcda viuẽte p̃ima cõiuge. ¶ Sȝ h q̃ro pone ꝙ viuẽ
te lr̃ia ꝯiuge qs dedit fidẽ .2. ⁊ eã ñ cognouit: demũ mortua
cõiuge nõ illã cui fidẽ dedit ſȝ aliã duxit ĩ vxorẽ. ⁊ cõſtãte il
lo ſcdo mr̃imõio cognouit illã cui p̃ fidẽ dederat nũqd mõ
tua .2. vxore poſſit ꝯhere cũ illa cui dedit fidẽ cõſtãte p̃ mr̃i/
monio legitio ⁊ cognouit cõſtãte ho. io. an. tȝ h ꝙ nõ q2 ve
rũ eſt dicere ꝙ ꝯſtãte mr̃imonio lr̃imo dedit illi fidẽ ⁊ eã co
gnouit vñ mr̃imoniũ .2.^m nõ hȝ remouere ĩpedimẽtũ facit. ix
q. i. ĩ ſcripturis ⁊ ĩ .l. ſinglaria. ff. ſi cer. pe. Hal. tȝ ꝯriũ cui⁹
opi. puto veriorẽ q2 ꝯhẽdo p̃ cũ .2. vr̃ receſſiſſe a fide illi da/
ta ⁊ p ꝯñs nũc ſolũ repit̃ adulteriuȝ. qd nõ hȝ ĩpedire mr̃i
mõiũ. vt in. c. ſignificaſti. ȝ. e. Itẽ iura ĩduxerũt iſtud ĩpedi
mẽtũ ne pp ſpẽ ꝯhẽdi mr̃imoniũ ĩducat̃ machĩatio ĩ mortẽ
alteri⁹. q̃ rõ h ceſſat ex quo mõtua p^a noluit ꝯheř cũ illa cui
fidẽ dederat. ¶ In gl. ĩ fi. lȝ gl. clare nõ r̃ndeat ad ꝯriũ. ȝ.
formatũ tñ ſatis ſentit ꝙ ſolus affect⁹ nõ ſufficit ⁊ ꝓbat̃ ap
te in lr̃a. ⁊ dic ꝙ iõ nõ ſufficit affect⁹ q2 copula h reqrit̃ ꝓ
cã finali ĩpedimti. reqrunt̃. n. duo ꝯct⁹ ⁊ copula iõ nõ ſuffi
cit alterꝫ ⁊ forte ob h q2 mr̃imonio nõ cõſũmato nõ ſic ĩdu
cunt̃ iſti ad machinandũ in mortem alterius.

De cõiugio leproſorũ. Rubrica.

Viſo de qbuſdaȝ ĩpedimtis matrimõij. q2 morb⁹ lepre
diſſoluit ſpõſalia de futuro ⁊ p̃t dubitari nũqd ĩpediat ꝯhẽ
dũ vl̃ dirimat ꝯctũ. iõ ꝯpetenti ordine ſubijcit̃ h Rubrica.

Peruenit. Lepra ſupueniens nõ diſſol
uit mr̃imoniũ nec mr̃imonij
effectũ. iõ adĩuiceȝ maritali affectiõe cõiuncti
ſe tractare debent. aut ad ꝑpetuã cõtinentiaȝ
vouendã ĩduci. p̃ narrat caſũ. .2.º diffiniendũȝ cõmittit ibi
qm̃. ¶ Caſus lr̃alis. Cãtuarieñ̃ eps hẽbat ĩ ſua dioceſi ml̃
tos leproſos. ⁊ cũ ſibi eueniſſȝ ꝙ qdã viri ⁊ vxores lepre
ꝑcuſſi nollẽt ſimul hitare. nec ẽt neceſſaria miñſtrare dubita
uit apd pa. qd eẽt agẽdũ. allegãs quãdã ꝯſuetudinẽ gnãlẽ
cui pa. r̃ndet dicẽs ꝙ ⁊ ſi ex ꝯſuetudie gnãli leproſi a cõio
ne hoiuȝ ſepent̃ ex q̃ nec vxores viros. nec viri vxores tali
ter egrotãtes ſequũt̃. tñ q2 vir ⁊ vxor vna caro eſt. ⁊ nõ dȝ
vn⁹ ſine altero eſſe diuti⁹ mãdat vt in tex. ſeqt̃. Ber. ¶ Nõ
p̃ iũcta gl. i. ꝙ leproſi licite excludũt̃ a cõione fideliuȝ tũ ex
cõſuetudie gnãli. vt ĩ tex. tũ ex diſpõne canonũ ⁊ veteris te
ſti. vt in iurib⁹ all̃. in gl. ¶ Scdo nõ ẽt iũcta glo. i. ꝙ nõ põt
ĩtroduci cõſuetudo vt vxor nõ teneat̃ ſeq maritũȝ vel eꝯ. ⁊
nõ ꝙ ſi vxor abſẽtat ſe ex cã neceſſaria tenet̃ marit⁹ eã ſeq.
¶ Itẽ nõ ꝙ mõb⁹ lepre ñ dirimit mr̃imõiũ añ ꝯctuȝ. ⁊ dic
ꝙ nulla ĩfirmitas q̃ztũcũqȝ grauiſſima diſſoluit mr̃imõiũ
ſemel ꝯſũmatũ. vt in. c. bi q. xxxij. q. vij. ⁊ ea. cã. ⁊. q. c. oẽs
cãtiões. ¶ Itẽ nõ ꝙ marit⁹ ⁊ vxor vltra debituȝ carnis te/
nent̃ ⁊ obligãt̃ ſibi ad mutua obſeq̃a vt pȝ ibi cõiugali affe
ctiõe miñſtrẽt ⁊ ſic tenet̃ marit⁹ admiñſtrare vxori egrotanti
⁊ ſic nõ ſolũ tenet̃ ſan⁹ reddere debituȝ leproſo ſȝ ẽt ꝓuitia
neceſſaria ĩpẽdere. ¶ Itẽ nõ ꝙ hñs vxorẽ leproſã nõ põt
aliquo mõ cõcubinã vel aliã mulierẽ admittere ꝙ ſi fecerit
põt p ecclĩaȝ excõicari. Et ex h hẽs caſuȝ aptũ ꝙ iudex ec
clĩaſtic⁹ põt ꝯ laicũ adulterꝫ ꝓcedere. nã ex actu excõicandi
dep̃hẽdit̃ iuriſditio in foro cõtẽtioſo. vt plene dixi ĩ. c. cũ ſit
gnãle de fo. ꝯpe. ¶ In gl. in. ỽ. diuti⁹. nõ glo. iũcto tex. ꝙ
marit⁹ põt ſe abſẽtare ab vxore dũmõ diuti⁹ nõ ſtet ſeorſuȝ
⁊ dic hoſt. vltra gl. ꝙ diuti⁹ dr̃ donec q̃rela pueniat ad iudi
ceȝ ecclĩaſticũ. i. donec alter fuerit ꝯq̃ſt⁹ nõ dȝ ſtare diutius
vel donec notorie liq̃at ꝙ viuãt ĩcõtinẽter. ſi. n. alter ñ petit
iudex ſe nõ ĩpedit. h dictũ ego puto verꝫ ĩ caſu hui⁹. c. q2 ſi
leproſa nõ petit virꝫ ſuũ iudex tolerabit. ſȝ ceſſãte hac cã ñ
dȝ iudex pati vt ꝯiuges iuuenes ſtẽt ſeorſuȝ pp ꝑiculũ adul
terij vt dixi p⁹ hoſt. ĩ. c. veniẽs de reg. ⁊ vide inn. ĩ. c. dudũ
in pn. de puer. cõiu. ⁊ dic vt ibi ⁊ ſatis plȝ opi. gl. vt ỽ. diu/
ti⁹ referat̃ ad arbitriũ bõi viri. ¶ In gl. ĩ ỽ. ſequat̃. nõ bñ
iſtã gl. ⁊ q̃ten⁹ dic mulierẽ ñ teñri ad ſeq̃ndũ virꝫ vagabũdũ
dic h ꝓcederẽ niſi tpe ꝯct⁹ mr̃imõij eẽt vagabũd⁹ q2 tũc vr̃ ap
ꝓbaſſe mores ſuos ȝ quo vid gl. ĩ. c. vnaq̃qȝ. xiij. q. ij. ⁊ ĩ
c. ſiqs ĩeuitabili. xxxiiij. q. ij. ⁊ qd nõ. ĩ. c. ȝ ill̃. ȝ. ȝ ſpõ. In
gl. ſi. ibi bñ ꝯpellerẽt. gl. verꝫ dic ſȝ nõ bñ ꝯcordat iſtd .c.
cũ ſe. iõ dic ꝙ leproſo ñ petẽte iudex ẽ ꝯtẽt⁹ ſola exhortatõ
ne ⁊ ita loqt̃ iſte tex. ſȝ ſi iſtaret petẽdo vt ꝯiũx teneat̃ ſeq
⁊ debitũ reddere tũc fiat ꝯpulſio: vt in. c. ſe. ⁊ h voluit glo. in
c. ſi vxorẽ. xxxij. q. v. quaȝ nõ. Abbas.

Quoniam. Cõiuges pp lepram ſepandi
nõ ſunt a cõiugio ⁊ ꝯhere pñt
mr̃imoniũ ⁊ ĩuicẽ ſibi debitũ redderẽ tenẽt̃. ⁊ ſunt
tria dcã. .2.^m ibi leproſi. .3.^m ibi ꝙ ſi. ¶ Caſus lr̃alis.
Dubitatũ fuit nũqd mulier lepra vel graui alia ĩfirmitate
detenta a viro ſit ſepanda vel dimittẽda. ⁊ vtrũ leproſi pñt
ꝯhere mr̃imoniũ. ⁊ tertio ſi leproſus a ſano poſſit debitum
exigere maritale reſpondet̃ vt ĩ tex. Ber. ¶ Nõ p̃ ibi exce
pta cã fornicatõis ꝙ exceptõ firmat regulã ĩ ꝯriũ. xxxij. q.
vij. ĩ. c. dñs. ita arguit h pa. cũ. n. xp̃s ſolũ excepit cãȝ forni
catõis vr̃ ꝙ ĩ alijs caſib⁹ ñ poſſit marit⁹ dimittere vxorẽ vl̃
eꝯ. ¶ Nõ ſcdo ibi graui ĩfirmitate. regulã ꝙ nl̃la ĩfirmitas
q̃ztũcũqȝ grauis p̃ſtat facultatẽ diſſoluẽdi ẽt quo ad thorꝫ
ſeu mutuã ꝓuiturẽ. ſiue g̃ ſupuẽiat furor ſiue demẽtia. ſiue
efficiat̃ clauda nõ dȝ mr̃imõiũ ſepari ȝ quo vid tex. bo. xx
xij. q. vij. bi q. ⁊ ĩ. c. bi ỽo ⁊. xxxij. q. v. ſi vxorẽ. ¶ Nõ tertio
ꝙ ĩfirmitas ñ ĩpedit mr̃imõiũ ꝯhẽdũ imo ĩ articlo mortis
p̃t qs ꝯhere mr̃imõiũ adeo ꝙ filij añ gẽiti legitimãt̃. vt nõ.
ĩ. c. tãta. ȝ. q ſi. ſint le. ⁊ p io. an. ĩ regl̃a ſine cl̃pa ȝ reg. iu. li.
vi. ĩ mercu. ¶ Nõ q̃rto ꝙ ex p̃cepto ecclĩe tenet̃ ſan⁹ ꝯiugi
q̃ztũcũqȝ leproſe vl̃ alia ĩfirmitate depſſe reddeř ȝbitũ cã/
nale. ⁊ nõ ꝙ p̃cepta apl̃i ligãt. ¶ Sȝ circa h q̃ro qd ſi ſanus
pp horrorẽ ñ p̃t reddere debitũ. dic ꝙ ſi ecclĩe cõſtaret nõ
ꝯpelleret eũ q2 nõ dȝ cõpelli ad impoſſibile q2 ĩpoſſibiliũ
nulla ẽ obligatio. vt ĩ regl̃a ĩpoſſibiliũ. ff. de re. iu. ⁊. c. ſi. ȝ
pactis. ⁊. c. odoard⁹ ȝ ſolu. ſȝ ex quo ecclĩe nõ ꝯſtat ȝ ĩpoſ
ſibilitate excõicabit ſanũ ad reddẽdũ ȝbitũ ⁊ quo ad eccle
ſiã militãtẽ hẽbit̃ ꝓ excõicato ñ ãt quo ad deũ. ⁊ ad h. c. lr̃as
ȝ reſt. ſpo. ⁊. c. iq̃ſitiõi de ſen. ex. Et p h ſẽtiũt doc. ⁊ bñ ꝙ
ſan⁹ p̃ciſe p̃t ꝯpelli ad reddẽdũ debitũ leproſe. fac ad h qd
ȝ. dixi ĩ. c. ꝓcedẽti vbi dixi an teneat̃ ſecũ eẽ ĩ codeȝ lecto. ⁊
vid bo. gl. ĩ. d. c. ſi vxorẽ q̃ dic ꝙ nõ tenet̃ ſecũ aſſidue mo/
rari. ¶ Scdo ad idẽ q̃rit̃ qd ſi marit⁹ ẽ ethic⁹ vel alia egri/
tudie detẽt⁹ ita vt ſine pſõe ꝑiculo ñ poſſit redderẽ ȝbitũ nũ
qd mulieri petẽti ſit obligat⁹ ad debitũ reddẽdũ. doc. cõit̃
ꝙ ñ q2 ordiata charitas ĩcipit a ſe ĩ. c. niſi de auc. ⁊ vſu. pa.
⁊ ĩ. c. ñ ſatis. lxxx. di. ¶ In gl. pe. ĩ ſi. de h an ⁊ qñ indefinita
eq̃polleat vl̃i vid bo. gl. ĩ. c. vt circa ȝ ele. li. vi. ꝑ dy. ĩ ꝓhe.
regl̃arꝫ p doc. ĩ. l. ſi plib⁹. ff. de lega. i. ⁊ vltra cõiter nõ. ibi
ponit h Hal. vnũ ỽbũ ſatis nõdũ Old. dicentis ꝙ aut di
ſpõ ꝯcipit̃ p noĩa collectiua ⁊ tũc ĩdefinita eq̃pollet vl̃i. exẽ/
plũ ſi dr̃ capl̃ȝ aliqd feciſſe p̃ide ẽ. n. ac ſi fuiſſȝ dictũ oẽs ȝ
capitulo ad h. c. capitulum ſancte crucis. ȝ. de reſcript. aut
cõcipitur p nomina ſingularia. vt puta canonici talis ecclĩe
h fecerunt ⁊ tũc non eq̃pollet vl̃i imo ỽificatur in duobus
canonicis q2 pluralis locutio ỽificatur ĩ duobus: vt ĩ reg.
p̃l̃alis ȝ re. iu. li. vi. ⁊. iiij. q. iij. vbi nũer⁹. ⁊ fac h ad iſtꝫa ꝓ/
curationũ. ſi. n. dr̃ ꝙ cãonici talis ecclĩe fecẽrit talẽ ꝓcurato/
rẽ. certe ñ ꝓbat̃ ꝙ capl̃ȝ fecerit rõne ſupdicta. de quo vide
qd dixi in. c. vnico de ſindi. ⁊ qd nõ. in. l. ſi. de alb. ſcriben.

Litteras. Spõſalia de futuro p̃ciſe ñ ꝯpel
lũt ad ꝯhẽdũ mr̃imõiũ cũ lepro/
ſo lepra p⁹ ſpõſalia ſupueniente. Cõis diuiſio. .2.^e
ibi r̃ndem⁹. ¶ Caſus lr̃alis. Aliq ꝯhũt ſpõſalia ȝ futuro al/
ter añ ꝯctũ mr̃imõiũ efficit̃ leproſus. q̃rit̃ vtrũ ali⁹ ſit ꝯpel
lẽd⁹ ad mr̃imõiũ ꝯhẽdũ. ⁊ r̃ñr ꝙ ñ dȝ cõpelli. Ber. ¶ Nõ
ꝙ ſpõſalia ȝ futuro diſſoluũt̃ p ſupueniẽtiã lepre ad iſtãtiã
ſani. ⁊ idẽ dic ĩ q̃libȝ alia enormitate ſupueniẽti. q2 ĩ obliga
tiõe gnãli ȝ ꝯhẽdo mr̃imõiũ ſubĩtelligit̃ niſi q̃cq̃ȝ turpe ſu
pueñiat. vt ĩ tex. nõ. ĩ. c. quẽadmõȝ ȝ iureiu. ¶ Sȝ q̃ro qd ſi
mr̃imoniuȝ ẽ ꝯctũ p ỽba de p̃nti ⁊ ante copulã carnaleȝ ſu/